

ریکهام (Peter Paul Rickham) در اصل آلمانی بود و در سالهای ۱۹۴۳ تا ۱۹۴۷ در ارتش انگلستان فعالیت نمود و سپس جانشین دنیس براون شد. او از فیلادلفیا مدال طلای افتخار دریافت کرد و دو سال هم سردبیر مجله جراحی کودکان امریکا بود. لازم به ذکر است که بیمارستانی جهت جراحی کودکان در استکهلم بنام بیمارستان پرنسس لوئیزا (Kron Prinzes Luisa Spital) تاسیس شد که افرادی مثل استفانی (Stephani) و لیوادیتیس (Livaditis) در آن مشغول فعالیت بودند (۳).

دکتر پیتر پائول ریکهام

جراحی کودکان در فرانسه

در سال ۱۶۱۴ لوئی سیزدهم پادشاه فرانسه دستور داد که کودکان و بالغین در بیمارستان لیون از هم جدا شوند. جراحی بنام موسنیه Mosnier مسئول کودکان شده بود این تصمیم به جدائی تا اواخر قرن ۱۸ بی تغییر ماند. در همان زمان بعضی از پزشکان به پاتولوژی های کودکان علاقه نشان می دادند بطوریکه نیکولاس آندری (۱۶۵۸-۱۷۴۲) پروفیسور کالج سلطنتی لیون چنین بود. در سال ۱۷۴۱ وی ابداع کننده اصطلاح ارتوپدی شد (Orthopédie). اورتو به یونانی یعنی مستقیم یا راست کردن و Paido یعنی بچه، کتاب وی بنام «ارتوپدی یا هنر اصلاح و پیشگیری از بد شکلی در کودکان» بعدها به انگلیسی و آلمانی ترجمه شد، بنابراین نیکولاس آندری را پدر ارتوپدی می شناسند. کمی پس از انقلاب فرانسه در زمان حکومت کنسولی (هنگامیکه بوناپارت که بعداً ناپلئون اول خوانده شد کنسول اول بود) تصمیم گرفته شد بیمارستانی ویژه برای کودکان هر دو جنس تا ۱۵ سالگی ساخته شود که این کار در ۸ ماه می ۱۸۰۲ صورت گرفت و این اولین بیمارستان مستقل کودکان در دنیا بود. این بیمارستان در محل صومعه قبلی سنت توماس "Dames Hospitalières de Saint Thomas de Villeneuve" ساخته شد که در سال ۱۷۶۴ La Maison de enfant Jesus شد و سپس در سال ۱۷۹۵ La Maison National de Orphelines نام گرفت. این بیمارستان در خیابان سوره (Sevres) پاریس واقع شده و نام فعلی آن بیمارستان کودکان بیمار "Hôpital des Enfants Malades" است که در سراسر دنیا مشهور شده و در سایر کشورهای دنیا بیمارستانهایی شبیه به آن ساخته شده است (Sick Children Hospital). اولین تیم

پزشکی این بیمارستان دو نفر بودند یکی جراح بنام پتی باو (Petitbau) پزشکی ناشناخته ولی سختکوش دیگری یک فارماکولوژیست همراه با ۸ دانشجو. در سال ۱۸۴۴ پائول گورسان (Paul Guersant) اولین بخش مراقبت های جراحی کودکان را در این بیمارستان راه انداخت. در همان زمان وی کتابی تحت عنوان «یادداشت‌هایی در جراحی کودکان» نوشت که اولین کتاب نوشته شده در جراحی کودکان بوده که سریعاً به زبان انگلیسی و آلمانی ترجمه شد. بنابراین گورسان را می توان یکی از پیشگامان جراحی کودکان دانست. در نیمه دوم قرن نوزدهم دو بیمارستان کودکان دیگر در پاریس افتتاح شد بیمارستان سنت اوژنی (۱۸۵۴) که در سال ۱۸۸۰ بنام بیمارستان تروسو Trousseau نامیده شد و بیمارستان امدادی کودکان که بعداً بنام بیمارستان سنت ویسنت دوپائول شهرت یافت و در همین زمان یک واحد ویژه جراحی (در سال ۱۸۹۳) تحت نظارت ادوارد کرمیسون (۱۸۴۸-۱۹۲۷) در پاریس راه اندازی شد و در سال ۱۸۹۹ شهرداری پاریس تصمیم گرفت که بیمارستان کودکان بیمار "Hôpital des Enfants Malades" اولین بخش دانشگاهی جراحی کودکان در فرانسه باشد که تحت نام «کلینیک جراحی و ارتوپدی شیرخواران و کودکان» نامیده شد و پروفیسور کرمیسون (Prof kirmission) در سال ۱۹۰۱ اولین جراح افتخاری آن نام گرفت. عده زیادی از جراحان کودکان مشهور همراه با او به این افتخار رسیدند مثل پروفیسور لوئی امبردان Prof. Louis Ombredanne، اگوست بروکا، ژاک لووف، مارسل فوره و آخرین آنها دنیس پلرین (Denys Pellerin). پروفیسور پلرین صدای رسای جراحی کودکان فرانسه در سراسر دنیاست. خارج از پاریس همزمان انقلاب مشابهی در جراحی کودکان آغاز گشت.

بخش های دانشگاهی جراحی کودکان در بوردو و لیل (۱۹۰۷)، مون پلیه (۱۹۰۹)، نانسی (۱۹۱۰)، لیون (۱۹۲۱) و کمی بعد در مارس، نانت و استراسبورگ شروع بکار نمودند.

برنارد دو حامل (Demard Duhamel) فرانسه ۱۹۱۹-۱۹۹۶

در همین زمان پیرفرده (Piere Fredet) بطور موفقیت آمیز اولین پیلورومیوتومی اکستراموکوزال را در ۱۲ اکتبر ۱۹۰۷ یعنی ۴ سال قبل از رامشتد انجام داد. در حالیکه اولین ربع قرن بیستم، جراحی کودکان فرانسه عالمگیر شده بود دوره بین دو جنگ جهانی در این زمینه فعالیت چشمگیری مشاهده نشد بجز ویکتور وو (Victor Veau) که تجربه زیادی در شکاف های لب و کام پیدا کرد بطوریکه در سال ۱۹۲۸ جنبه های آناتومیک و در سال ۱۹۳۸ جنبه های بالینی و تکنیکی این قسمت را بصورت کتابهای مستقلی انتشار داد. میلارد (Cleft craft, vol ۱, p ۹۴) گفته است: «ویکتور وو جراحی عمومی از پاریس یکی از بزرگترین جراحان شکاف ها در تمام اعصار است».

در خلال جنگ جهانی دوم آلمانیها فرانسه را اشغال کردند در نتیجه جراحان فرانسوی بعلت ممانعت آلمانی ها نقشی و فعالیتی در گسترش جهانی جراحی بویژه در جراحی

کودکان نداشتند. پس از جنگ تعدادی از جراحان جوان و با استعداد به سختی کوشیدند تا گذشته را جبران نموده مخصوصاً در جراحی نوزادان پی یرپتی (۲۰۰۲-۱۹۰۵) اولین جراح فرانسوی است که آترزی مری با فیستول TEF دیستال را در سال ۱۹۴۹ در بیمارستان سنت ونسنت دوپائول (۸ سال پس از جراحی کامرون هیت) عمل نموده است. در سال ۱۹۶۰ "برنارد دوحامل" تکنیک خود را در بیماری هیرشپرونک شرح داد. جراحان کودکان معروف دیگر فرانسوی عبارتند از: Odile schweisgut، پروفیسور میشل کارکاسون (Prof Michel carcassonne).

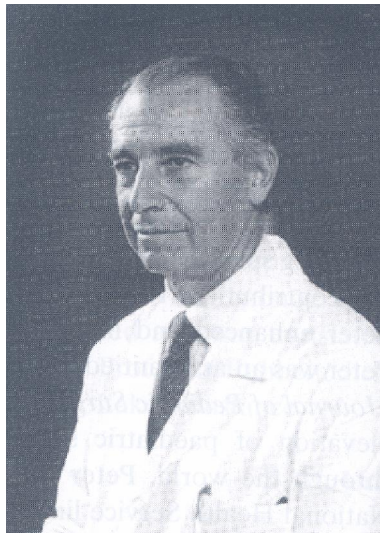
امروزه (۲۰۰۹) جمعیت فرانسه حدود ۶۶ میلیون تخمین زده شده که دارای ۲۷ بیمارستان کودکان می باشد که حداقل دارای یک سیستم دانشگاهی جراحی کودکان و ۱۲-۱۵ بیمارستان بدون تیم دانشگاهی و چند مرکز خصوصی جراحی کودکان می باشد. در سال ۲۰۰۷ میلادی حدود ۲۵۰ جراح ارشد کودکان و ۸۰ جراح ارشد ارتوپد وجود داشت. در دسامبر ۱۹۵۹ انجمن جراحان کودکان فرانسه شکل گرفت (SFCP) بنیان گذاران این انجمن عبارت بودند از: برکات، بیوشیگو، دوحامل، اتیین، فوره، فوریه گوئیلیمت

و ...

پروفیسور سی. ان فکته

پروفسور بو (Prof Beau) رئیس انجمن پزشکی دانشگاه نانسی تلاش های زیادی برای اشاعه جراحی کودکان در فرانسه نموده است. جراحی کودکان در سال ۱۹۶۹ بعنوان یک دیسپلین دانشگاهی و در سال ۱۹۷۶ بوسیله نظام پزشکی فرانسه بعنوان یک تخصص جراحی شناخته شد. این رشته فقط از سال ۱۹۸۴ بعنوان یک تخصص واقعاً ویژه جراحی با آموزش اختصاصی شناخته شد. در فرانسه این تخصص به تمام پاتولوژی های دوران کودکی جز ENT، چشم پزشکی، جراحی قلب و جراحی مغز و اعصاب پوشش می دهد. جراحان کودکان معروف فرانسه که از این زمان به بعد در فرانسه و جهان نامدار شدند عبارتند از ژاک و الایه، پائول میتروفانوف- خانم کلیرنیهول فکته (اولین زن پروفسور جراحی کودکان فرانسه)، یان رویون (Revillon)، آلاین، گروسو، والا و .... (۹)

اف- سوآوه F. Soave ناپل ایتالیا ۱۹۸۴-۱۹۱۷